

Thomas Koppel – 9 digte fra *Improvisationer for klaver*

Babylons hængende haver

Babylons hængende haver
jeg ser igennem det gule støv
der er en ung pige så smuk som livet
hun har tre floder rundt om halsen
strålende, grønne, blå
hendes smaragdøjne lyner klarere end
diamanter.
Åh duften af jasmin,
kærligheden, smerten, uroen i mit hjerte!

Sjakalen kan aldrig komme hende nær,
denne pige er stærkere end solen!

En kærlighedssang til Jorden

En kærlighedssang til jorden
den blå skygge,
smagen af salt på hendes brune hud,
hendes kølige, grønne skørters hvislen.
Et smil? tårer?
En smerte, rød, større end bjerge?

Kære junglepige,
vær tålmodig!

Nytårmorgen

Nytårmorgen
træerne er dækket af sne.
Røg stiger op fra skorstene, tynd, langsom,
hemmelige budskaber
fra alle vores små træhuse.

Hvilken sammensværgelse!

Freedom Blues

Freedom Blues
Freedom Blues
flyder fra mit hjerte
gennem mine hænder
dirrer i tusinde strenge
i ekko gennem luft
springer fra bølge til bølge af glasskår...

Jeg kender godt denne sang:

Freedom Blues!

Nedre 9. kvarter

Nedre 9. kvarter
en perle på bunden af havet.
Dybt i din erindring
levende:

En engels sjæl.

I vores gade

I vores gade
ankom solen kl. 2
og vinkede farvel kl. 3.
Denne gyldne time kunne vare evigt:

Børnene blege af vinter,
deres stemmersmå både på vej hjem
over et ocean af solskin.

Engle overalt

Min datter fortalte mig om
denne lille kvinde
så venlig, så fin,
barfodet i skoene,
en tynd frakke, ikke ret meget mere,
bleg, smilende, skælvende,
en iskold nat i New Yorks metro.

Engle overalt!

Judas

Hvor var du,
Judas,
da mændene, uvidende, afstumpede,
trampede på blomsterne
til de mente, de var døde?

Men blomsterne dækker
havet, himlen, de døde,
de danser langs Mælkevejen,
ler og græder, hvisker og synger
de dækker jorden, knuste biler,
slotte, dækker snart tramperne!

Judas,
en rose brænder lige foran dit ansigt
den flytter sig ikke:
Den svæver, hvor du end vender dig
igen, igen, igen
I al evighed!
Hvad vil du nu gøre, Judas?

Kvinde af universet

Men dig, min elskede,
tilegner jeg min sang.
Kvinde, som tilhører alle folkeslag,
taler alle sprog,
taler kærlighed,
taler de ufødte børns ustandselige hjerteslag,
og — stadig sovende — finder mig
i morgengryets tidligste timer,
min kvinde af universet.